

ΚΕΝΤΡΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΤΣΙΜΙΣΚΗ & ΚΑΡΟΛΟΥ ΝΤΗΛ ΓΩΝΙΑ ΤΗΛ: 270727-222594
ΑΡΤΑΚΗΣ 12 - Κ. ΤΟΥΜΠΑ ΤΗΛ: 919113-949422

www.syghrono.gr

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

A1. Και αυτά επινοούσε, γιατί πρόσεχε μήπως κάποιο γένος αφανιστεί και αφού τα εφοδίασε σε ικανοποιητικό βαθμό με τα μέσα αποφυγής της αλληλοεξόντωσης τους, επινοούσε μέσα προστασίας για τις μεταβολές του καιρού (που προέρχονται) από τον Δία, ντύνοντας τα και με πυκνά τριχώματα και με γερά δέρματα, ικανά να αντιμετωπίσουν την κακοκαιρία, αλλά κατάλληλα και για τις ζέστες, και για να χρησιμεύουν αυτά τα ίδια (τα τριχώματα και τα δέρματα) στο καθένα, όταν πηγαίνουν στις φωλιές τους, σαν στρώμα και σκέπασμα και ταιριαστό και δοσμένο από τη φύση. Και ακόμα βάζοντας για υποδήματα σε άλλα οπλές και σε άλλα δέρμα σκληρό και χωρίς αίμα. Ύστερα από αυτό εξασφάλιζε τροφές διαφορετικές για το κάθε είδος, δηλαδή για άλλα χορτάρι από τη γη, για άλλα καρπούς δέντρων και για άλλα ρίζες-σε ορισμένα μάλιστα επέτρεψε να είναι τροφή τους η σάρκα άλλων ζώων και σ' αυτά έδωσε μικρή γονιμότητα ενώ σ' εκείνα που τρώγονταν από αυτά έδωσε μεγάλη γονιμότητα, εξασφαλίζοντας σωτηρία για το είδος τους.

B1.α. Με την έννοια «χρόνος» νοείται η αρχή του χρόνου, η αρχή της δημιουργίας, το σημείο εκείνο που ακολουθεί τη θεογονία, δηλαδή τη γένεση των θεών. Είναι χαρακτηριστικό πως στην αρχαιοελληνική μυθολογική σκέψη υπάρχει μόνο θεογονία και όχι κοσμογονία, όπως σε άλλες μυθολογίες ή στην εβραϊοχριστιανική Γένεση. Αντίθετα από τον Ησίοδο, που στη θεογονία του αναφέρει, μετά τη δημιουργία των θεών την ύπαρξη των ανθρώπων χωρίς να εξηγεί πώς πλάστηκαν και από ποιον, ο Πρωταγόρας μεταφέρει το κέντρο του ενδιαφέροντος στον άνθρωπο. Στον μύθο του, παρατηρείται η διαδικασία με την οποία τα μεν ζώα «διαμορφώθηκαν», απέκτησαν δηλαδή το καθένα τις δικές του ιδιότητες, ο δε άνθρωπος απέκτησε τα

χαρακτηριστικά εκείνα, τις αρετές, που συνιστούν τελικά την ανθρώπινη ουσία του. Η φράση αυτή, τέλος, σηματοδοτεί το λαϊκότροπο ύφος όλου του μύθου. Σχετικά με τη φράση «θνητών γενών», σύμφωνα με τον πρωταγόρειο μύθο τα ζώα και ο άνθρωπος δημιουργούνται μαζί. Η διαφοροποίηση τους αρχίζει κατά το στάδιο της βιολογικής συγκρότησης του είδους, δηλαδή το επιμηθεϊκό, και ολοκληρώνεται με το προμηθεϊκό. Το περιεχόμενο του μύθου παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις βιολογικές, ανθρωπολογικές, κοινωνιολογικές, πολιτικές και πολιτειακές θεωρήσεις της αραίας σοφιστικής και ειδικότερα του Πρωταγόρα.

B1.β Ο Πρωταγόρας αρχίζει το μύθο, που πιθανότατα είναι δικό του δημιούργημα, προσδιορίζοντας αόριστα τον χρόνο στον οποίο έλαβαν χώρα τα γεγονότα που θα αφηγηθεί. Συνάδει, λοιπόν, αυτή η φράση με το λαϊκότροπο ύφος όλου του μύθου. Αποτελεί τυπική αρχή παραμυθιού και μέρος του σκηνικού, μια εξωτερική δηλαδή διακόσμηση που περιβάλλει την τελεολογική εξήγηση του Πρωταγόρα για τη δημιουργία του ζωικού βασιλείου και του ανθρώπου. Προβάλλει την έννοια του χρόνου και των θνητών όντων. Έτσι, λοιπόν, με τη λέξη «χρόνος» εννοεί την αρχή του χρόνου, της δημιουργίας. Αυτή η αόριστη αναφορά στο χρόνο είναι γνώρισμα της αρχής των μύθων. Ο χρόνος στον οποίο αναφέρεται ο μύθος είναι η αρχή του χρόνου, η αρχή της δημιουργίας του ζωικού βασιλείου, αμέσως μετά τη γένεση των θεών. Σηματοδοτεί, λοιπόν, το λαϊκότροπο ύφος όλου του μύθου, το οποίο θα φανεί στη συνέχεια και σε άλλα στοιχεία. Έτσι θα παρατηρήσουμε ότι η σύνταξη είναι απλή με μικρές περιόδους, με παρατακτική σύνδεση και συχνές επαναλήψεις, κυρίως ρημάτων.

B2) Ο ιδεολογικός πυρήνας του μύθου στο εδάφιο αυτό συνίσταται στη σκόπιμη ισορροπία της που χαρακτηρίζει τον ζωικό κόσμο. Ο πρωταγόρας εξηγεί τελεολογικά τον νόμο της αναπλήρωσης στη φύση αφού σύμφωνα με τους βιολογικούς νόμους κάθε ζώο έχει εφοδιαστεί με τα αναγκαία μέσα επιβίωσης. Οι ιδιότητες μοιράζονται στα ζώα έτσι ώστε μία αδυναμία να αναπληρώνεται από μία ικανότητα με σκοπό να εξασφαλίζονται η ύπαρξη και η διαίωσιση του κάθε είδους και η ισορροπία του οικοσυστήματος μέσα από την εξισορρόπηση των αντίροπων δυνάμεων που λειτουργούν στο εσωτερικό του. Επίσης αποδεικνύεται πως στο ζωικό κόσμο επικρατεί

συνεχής αγώνας για επιβίωση, ένας διαρκής πόλεμος για την ύπαρξη, και επιπλέον ότι η τελική ισορροπία του οικοσυστήματος προκύπτει από την εναρμόνιση των αντιθέτων, ως ενότητα αντιθέτων. Ακόμη, αξίζει να προστεθεί ότι οι ιδιότητες των ζώων προβάλλονται ως δώρα των θεών, δηλαδή ως δοσμένες εκ των προτέρων ιδιότητες που τα ζωικά είδη έχουν χωρίς καμία ενεργητική συμμετοχή τους στην απόκτηση τους και παρέχονται μάλιστα από την κατώτερη και ελλιπέστερη θείκη μορφή του Επιμηθέα. Η τελεολογική εξήγηση γίνεται αντιληπτή στη χρήση της γλώσσας με το πλήθος αντιθετικών σχημάτων και προσδιορισμών του τελικού αιτίου.

B3) α. Ο Πρωταγόρας προτιμά να χρησιμοποιήσει ένα μύθο διότι τον βοηθά να στηρίξει διαλεκτικά τις απόψεις του. Επίσης θέλει να ακουστεί ευχάριστα και να γοητεύσει τους ακροατές του. Ένας ακόμη λόγος είναι πως έχει μεγαλύτερη αποδεικτική και πειστική δύναμη από το «λόγο» (τους συλλογισμούς και τα επιχειρήματα). Έτσι τεκμηριώνονται με αδιάσειστα στοιχεία οι απόψεις του.

β. Με τη χρήση εκφραστικών μέσων ο Πρωταγόρας καθιστά τον λόγο του πιο παραστατικό και άμεσο, προσδίδοντας του ζωντάνια. Επίσης συμβάλλει στην εναργέστερη κατανόηση του νοήματος. Μία μεταφορά είναι «αρετή διδακτή» και η αντίθεση εντοπίζεται στο σημείο όπου ο Σωκράτης αναφέρει πως «μη μας αρνηθείς και κάνε το», δηλαδή τον προτρέπει να αναλύσει, αν μπορεί, με πιο ακριβή τρόπο τον λόγο που η αρετή είναι διδακτή.

B4) 1. Ο Σωκράτης αμφισβητώντας τις παραδοσιακές ιδέες και αρχές αναζητά την βαθύτερη αλήθεια των πραγμάτων.

2. Ο Σωκράτης καταδικάστηκε για πολιτικούς λόγους με πρόσχημα θρησκευτικούς.
3. Στην είσοδο της Ακαδημίας λέγεται ότι υπήρχε η επιγραφή «-άγεωμέτροτος μηδεις εισίτω»
4. Στο διάλογο Πρωταγόρας επιλέγεται ως εισαγωγή ο διάλογος του Σωκράτη με έναν φίλο του έξω από το σπίτι του Καλλία.
5. Η διάλεξη ως σοφιστική μέθοδος είναι μέθοδος πειθούς, όχι μέθοδος

κατάκτησης της αλήθειας.

B5.α. Ἐκόσμει-κόσμημα, ἐπισκέψαι-σκοπός, Πείσας-πίστη, Προσηπτε-αναπήρας

B5.β. Παραιτήθηκε από τη δουλειά του λόγω του πιεστικού ωραρίου. Οι πιστοί προσκυνούν τις εικόνες τους με ευλάβεια και πίστη. Ρώτησε τον συνάδελφο του τί ώρα είναι για να προλάβει να κάνει διάλειμμα πριν τη συνέχεια της εργασίας του.

Γ1. Εσείς λοιπόν και στην ιδιωτική και στη δημόσια ζωή θεωρείτε τα βασανιστήρια τον πιο αυστηρό τρόπο ανάκρισης. Και κάθε φορά που οι δούλοι και οι ελεύθεροι πολίτες παρουσιάζονται και καθίσταται αναγκαίο να αναζητηθεί κάτι από όσα ερευνώνται, δεν χρησιμοποιείτε τις μαρτυρίες των ελεύθερων πολιτών αλλά ζητάτε να βρείτε την αλήθεια των γεγονότων βασανίζοντας τους δούλους. Εύλογα, ω άνθρωποι. Αναγνωρίστε ακόμα ότι από αυτούς που κατέθεσαν ως μάρτυρες ήδη κάποιοι φάνηκαν ότι δεν είπαν την αλήθεια, ενώ από αυτούς που βασανίστηκαν κανένας ποτέ μέχρι τώρα δεν αποδείχθηκε ένοχος επειδή είπε ψέματα εξαιτίας των βασανιστηρίων.

Γ2.α. «καὶ ὅποταν δούλος καὶ ἐλεύθερος παραγένηται καὶ δέη εὐρεθῆναί τι τοῦ ζητουμένου»

Γ2.β.

A.4

B.1

Γ.7

Δ.3

E.5

Στ.2

Γ3. «ὅτι τῶν μὲν μαρτυρησάντων ἤδη τινὲς ἔδοξαν οὐ τάληθῆ μαρτυρῆσαι»

A. Δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση. Συντακτικά λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα **σύνιστε**

B. ἔδοξαν: ρήμα

τινὲς: υποκείμενο του ἔδοξαν

μαρτυρῆσαι: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ἔδοξαν

τάληθῆ: σύστοιχο αντικείμενο στο μαρτυρῆσαι

τῶν μαρτυρησάντων: επιθετική μετοχή σε θέση γενικής διαιρετικής στο τινὲς

ἤδη: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ἔδοξαν

Επιμέλεια απαντήσεων: Ελευθεριάδης Π., Βασιλειάδου Μ.

ΚΕΝΤΡΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΤΣΙΜΙΣΚΗ & ΚΑΡΟΛΟΥ ΝΤΗΛ ΓΩΝΙΑ ΤΗΛ: 270727-222594
ΑΡΤΑΚΗΣ 12 - Κ. ΤΟΥΜΠΑ ΤΗΛ: 919113-949422

www.syghrono.gr

